



La parròquia de la Sagrada Família celebra el 50 aniversari



Amb la celebració d'una Eucaristia presidida pel bisbe Joan Piris i concelebrada amb alguns dels sacerdots que han participat en la seva pastoral durant tot aquest temps, la parròquia de la Sagrada Família ha celebrat el seu mig segle de vida. D'a-

questa manera, han coincidit a l'altar quatre generacions diferents de sacerdots.

Cal destacar-ne la gran participació de fidels, així com també la presència de les diferents institucions socioculturals del barri.



Quaresma i Pasqua 2014 al Secà de Sant Pere

La parròquia «Verge dels Pobres» del Secà de Sant Pere de Lleida, ha volgut dinamitzar la Quaresma i la Pasqua d'enguany. Juntament amb el seu grup de joves, ha preparat i ha «decorat» l'interior del temple amb fletxes i petjades. Els camins dibuixats a terra volen simbolitzar les nostres pròpies petjades per poder escollir el nostre propi camí, des de Dimecres de Cendra fins a la Pasqua, la Vida Ressuscitada de Jesús.

Hem fet cinc camins, les cinc setmanes de Quaresma.

El camí de Quaresma ens ha portat a la Pasqua, que s'ha anat convertint du-



rant la Setmana Santa en camí de **PAU** (Diumenge de Rams), en camí de **SERVEI** (Dijous Sant) i en camí d'**AMOR** (de Divendres Sant a Diumenge de Resurrecció), tornant-nos les petjades noves i blanques (resplendents), cap a la comunitat parroquial. **JESÚS ÉS VIU PER NOSALTRES.**



AJUDANT A VIURE

Ei és viu enmig nostre



Ales nostres esglésies i al carrer hem celebrat els misteris de la Passió i Mort en Creu de Jesús i el seu Sant Enterrament: la Paraula reduïda a silenci. Però som cridats a fer brillar l'alegria de la Resurrecció revifant la nostra fe i ajudant a experimentar els seus efectes en persones, situacions i problemàtiques molt variades i no sempre alimentades per l'esperança. Ara és el temps de l'Es-

glésia i del testimoni dels seus membres. La nostra solidaritat amb el ressuscitat ens fa trobar l'harmonia de la nostra condició humana: ni evasió de la història en nom de l'esperit, ni idolatria de la matèria, del cos i dels valors humans. La solució del problema plantejat pel drama de la creu (al que les nostres celebracions, sobretot de la pietat popular, dona tant de relleu) és la Resurrecció de Jesús: tots sabem que la creu sola no pot sostenir la fe cristiana.



El misteri pasqual resideix en el fet que el Crucificat, aquell que ha manifestat l'immens amor de Déu per nosaltres deixant-se crucificar, ha ressuscitat i viu enmig nostre.

Això és el que anuncien els apòstols compartint l'experiència de les aparicions de Jesús. Un fet molt extraordinari però igualment molt concret, amb testimonis i signes ben tangibles. Una llum interior els ha permès reconèixer la veracitat de l'esdeveniment que ells han vist i sentit amb els seus propis ulls i escoltat amb les seves oïdes. I s'ho han anat transmetent els uns als altres com una cadena fins a nosaltres mateixos. Des de l'inici, la primera manera de comunicar la síntesi del missatge evangèlic i de donar-ne testimoni ha estat anunciar la resurrecció del Crist. És l'esdeveniment que revela definitivament la veritable identitat de Jesucrist, sobre la qual es fonamenta la nostra esperança de vida per sempre.

Concretament, quan l'apòstol Pau ho transmet als cristians de Corint està buscant oferir una resposta als seus dubtes, i ho fa concentrant-se en allò essencial: que hem estat justificats, salvats i convertits en justos pel Crist mort i ressuscitat per nosaltres. Sense aquesta resurrecció la vida cristiana no tindria cap sentit. La mateixa comunitat cristiana neix quan apareix la decisió de compartir la fe en Jesucrist Fill de Déu Ressuscitat, viu i actuant en cada u i en la història. És molt conegut el testimoni de sant Justí, ja en aquells primers temps, explicant per què els seguidors de Jesús ens apleguem de manera especialíssima cada diumenge: «ens reunim tots els dies del sol... perquè és el dia en que Jesucrist, nostre Salvador, ressuscità d'entre els morts, es deixà veure pels seus apòstols i deixebles i els ensenyà tot allò que hem exposat a la vostra consideració» (cfr. *Primera Apologia* 67, 3-5).

Us animo, doncs, a celebrar en comunitat «el dia del sol» (cada diumenge) per tal de testimoniar amb fe que Déu és l'únic veritable senyor de tot, present, passat i futur, i que l'actor principal de la Salvació és Jesucrist qui, amb la seva mort i resurrecció, ens ha deixat clar quin és el camí de la vida. Donem-ne testimoni cada dia amb comportaments evangèlics. FELIÇ PASQUA DE RESURRECCIÓ.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA



JOSEP M. CARBONELL

Cristianisme i cultura

La Fundació Joan Maragall (FJM), creada pel cardenal Narcís Jubany el 1989, ha complert 25 anys. Durant tots aquests anys s'ha mantingut fidel a l'objectiu de ser una institució cultural destinada a establir ponts de diàleg entre el cristianisme i la cultura del nostre país. I ho ha fet essent un espai de creació de pensament fonamentat en una reflexió cristiana arrelada al país, una reflexió lliure, raonada, creïble, fidel i significativa en el marc de la nostra cultura. El Dr. Josep M. Carbonell n'és el president des del juny de 2011.

Quina aportació fa la FJM a la societat catalana?

Durant aquests anys, la Fundació ha volgut mantenir viva la torxa de la fe en el món cultural del país, seguint l'evolució, els canvis i les vicissituds d'aquest món. Hem intentat recordar, des del diàleg fe-raó, les arrels històrico-culturals de Catalunya, l'aportació del cristianisme a la convivència i la cohesió social, i participar en els principals debats culturals.

Què destacaria del treball realitzat?

La capacitat de convocatòria de persones del món cultural de diferents sensibilitats, el treball sistemàtic i en continuïtat de reflexió i difusió, així com les publicacions, que ja són referents en el nostre país. A més crec, honestament, que ens hem convertit en un referent del catolicisme conciliar.

Quins objectius es marquen a partir d'ara?

Ampliar les activitats de la Fundació en altres àmbits de la cultura, i de manera molt especial en les arts visuals i la música. També espero obrir la Fundació a les noves generacions de professionals i intel·lectuals catòlics per la indispensable renovació de la Fundació.

HISTORIA DE LA CARIDAD

La audacia de Vicente de Paúl



Pensem en lo que significó en el **siglo XVII** la iniciativa de san Vicente de Paúl de llamar a las mujeres para que iniciasen una comunidad religiosa que no fuese de clausura ni se limitase a una obra de piedad o de educación de jóvenes.

Él mismo fue consciente de su audacia: «Hace ochocientos años que las mujeres no desempeñan empleos públicos en la Iglesia; hace siglos existían las llamadas diaconisas, pero en tiempos de Carlomagno el sexo femenino fue privado de los cargos y nunca más los ha tenido. Pero, ahora, la Providencia se dirige a ellas. ¿No os parece algo singular?»

En realidad, también los laicos están presentes en el proyecto vicenciano en el **siglo XIX** con Federico Ozanam y las llamadas *conferencias de san Vicente de Paúl*.

En realidad, se puede responder de muchas maneras a los signos de los tiempos y hay que procurar hacerlo de acuerdo a las necesidades reales. En cualquier caso, los más pequeños e indefensos deben ser los primeros en ser tenidos en cuenta en toda ocasión y en todo momento.

En una palabra, la historia cristiana de los últimos siglos nos enseña que resulta inimaginable conocer y comprender los signos de los tiempos sin tener en cuenta la justicia, la solidaridad y el amor de Dios.

Juan María Laboa

(Por sus frutos los conoceréis. *Historia de la caridad en la Iglesia*, Editorial San Pablo)

HECHOS DE VIDA

«La alegría del corazón»



Frederick W. Faber, convertido al catolicismo, ordenado sacerdote y fundador, con el cardenal Newman, del Oratorio de San Felipe Neri inglés, escribía:

—«La *alegría* es uno de los elementos más importantes de la vida espiritual.

- »Muchos se detienen en el camino de la espiritualidad o de su vocación y es porque les falta *alegría*. De ahí que sea importante:
- »Saber encontrar la *alegría*... en todas partes.
- »Saber dejarla siempre... a vuestro paso.»

Francisco de Asís, patrón de *la alegría del corazón*, testimoniaba:

- »Sin un corazón contento y *alegre*... no hay bien que valga.
- »Si uno está *contento* y *alegre*... no existe mal que le pueda abatir, ni dañar.
- »La *tristeza* no puede herir a un siervo de Cristo Resucitado, si su corazón está *alegre*...
- »Intentad siempre mostraros *alegres*... en el Señor.»

La Regla de los terciarios franciscanos afirma:

- »Haceos mensajeros de la *perfecta alegría*.
- »Debéis esforzaros para llevar a todos *gozo* y *alegría*.»

El P. Charles testimoniaba y enseñaba:

- »La mejor manera de procurarse, de obtener *alegría* para uno mismo... es dársela primero... a los demás.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Rejuvenecer



Un doctor señalaba el calendario de su despacho y, gozoso, difundía la receta recibida: ¡Estemos alegres! En el almanaque, el pie de una fotografía del sonriente papa Francisco decía: «Un buen cristiano no se lamenta, está siempre alegre.»

Si en la vida encontramos motivos de aflicción, el Santo Padre nos enseña el camino de la madurez cristiana: incluso en las tribulaciones, el cristiano siempre debe estar alegre, nunca triste.

En una homilía en Santa Marta, explicaba que el Señor nos invita a una «renovada juventud pascual por el camino del amor, de la paciencia, de soportar las tribulaciones y también me permito decirlo —añadía—, de soportarnos unos a otros. Porque también debemos hacer esto con caridad y con amor».

Cristo Resucitado camina victorioso en la historia. «Donde parece que todo ha muerto, por todas partes vuelven a aparecer los brotes de la resurrección». «Cada día en el mundo renace la belleza, que resucita transformada a través de las tormentas de la historia» (EG, 276).

En la alegría de la Pascua, pedimos al Señor la gracia de «saber soportarnos gozosamente para volvernos cada vez más jóvenes, como el buen vino: más jóvenes con esta renovada juventud pascual del espíritu».

Hna. M. de los Ángeles Maeso

Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL



Accés al Breviari

- 21.** □ **Dilluns** (lit. hores: pròpia) [Ac 2,14.22-32 / SI 15 / Mt 28,8-15]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.
- 22.** □ **Dimarts** [Ac 2,36-41 / SI 32 / Jn 20,11-18]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.
- 23.** □ **Dimecres** [Ac 3,1-10 / SI 104 / Lc 24,13-35]. Sant Jordi, soldat mr. (s. iv), nat a Lidda i mort a Capadócia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i màrtir.
- 24.** □ **Dijous** [Ac 3,11-26 / SI 8 / Lc 24,35-48]. Conversió de sant Agustí. Sant Fidel de Sigma- ringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); sant Gregori d'Elvira, bisbe.
- 25.** □ **Divendres** [Ac 4,1-12 / SI 117 / Jn 21,1-14]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Anià, bisbe.
- 26.** □ **Dissabte** [Ac 4,13-21 / SI 117 / Mc 16,9-15]. Mare de Déu del Bon Consell. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; Sant Clet I o Anacleto, papa i mr.
- 27.** □ **† Diumenge vinent**, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a. setm.) [Ac 2,42-47 / SI 117 / 1Pe 1,3-9 / Jn 20,19-31]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe.

DIUMENGE DE PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo:

«Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos.

El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente.



Resurrecció del Senyor. Pintura de Murillo, Academia de Bellas Artes de San Fernando (Madrid)

☺) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en la gloria.

▶ Lectura del evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.» Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

Resurrecció de Jesús segons Joan



El relat de la resurrecció de l'evangeli segons Joan té una primera sorpresa per al lector. No són les dones les que van al sepulcre de bon matí (tres a Marc, dues a Mateu, moltes a Lluc), és només Maria Magdalena, una figura nova en l'Evangelí de Joan perquè no ha aparegut fins a l'escena del calvari (Jn 19,25). Tanmateix, aquí té un protagonisme innegable. Ella és la primera a trobar la tomba oberta (20,1). És ella la que va a dir-ho als deixebles (20,2). També serà la primera a qui Jesús ressuscitat s'apareixerà (20,11-18). Però, per damunt de tot, serà la que portarà el missatge pasqual als deixebles: «He vist el Senyor» (20,18). El seu sorpre-

nent protagonisme va donar peu a ser anomenada *apòstol dels apòstols*. És apòstol (enviada) perquè Jesús l'envia als seus germans: «Ves a trobar els meus germans i dígues-los: pujo al meu Pare que és el vostre Pare, al meu Déu que és el vostre Déu» (20,17). El missatge pasqual està formulat en termes joànics. Jesús puja (20,17; cf. 3,13), és exaltat de la terra (12,32), és elevat a l'àmbit de Déu, que és el seu àmbit (6,62; cf. 13,3 i 16,28). L'anunci pasqual en l'Evangelí de Joan és transmès per Maria Magdalena, una apòstol.

Després de Maria Magdalena, Pere i l'altre deixeble («aquell que Jesús estima») corren cap a la tomba. La narració té detalls: primer arriba l'altre deixeble i veu el llençol d'amortallar plegat, però

no hi entra. Arriba Pere i veu tant el llençol com el mocador, però el mocador és en un altre lloc, encara lligat. Aquests detalls apunten que no s'han emportat el cos. El text subratlla que l'altre deixeble «veié i cregué». Però no veié Jesús. El text es tanca amb una observació que afecta Pere: «Encara no havien entès l'escriptura que Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts». En la fe pasqual, el deixeble que Jesús estima va davant de Pere (cf. 21,7).

La fe pasqual que recomana l'Evangelí de Joan és la del deixeble: «Benaurats els qui creuen sense veure» (20,29). La fe del deixeble estimat, la dels cristians joànics, la nostra.

Oriol Tuñí, SJ

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI



ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea de la xarxa d'entitats socio-caritatives

Pastoral dels immigrants

La nostra Delegació presta l'atenció especialment a tots els catòlics que vénen d'altres terres a buscar un futur millor entre nosaltres. Un dels reptes més importants és l'acollida. S'ha fet necessari obrir-los les portes per tal que puguin expressar les diverses realitats en què es troben. Si bé, a nivell de Càritas i altres parròquies i administracions civils, es procura donar una resposta a les necessitats més fonamentals, procurem animar-los a que es vagin introduint en les activitats pastorals de les parròquies on pertanyen.

L'atenció espiritual és tan o més important que la de la pròpia subsistència.

A nivell d'organització donem molta importància a la preparació de la Jornada Mundial de l'Immigrant del mes de gener; també, a les sortides, que faciliten el contacte més ampli amb aquest col·lectiu. Valorem molt la reunió mensual de formació dels primers diumenges.

Actualment moltes famílies col·laboradores amb la Delegació i en les diverses activitats parroquials han retornat als seus països d'origen.

Té un paper determinant el grup de joves, amb la seva reunió setmanal, que s'obre a un radi d'influència important entre la joventut immigrant. Dóna gust veure com resulta quasi connatural el trobar-nos uns i altres compartint moltes activitats religioses, culturals i de la vida diària. Així anem descobrint la riquesa que comporta aquesta comunió i com els qui vénen de fora ens donen una bona oportunitat de viure la catolicitat de l'Església.

Mn. Joan Mora

Junts caminant i pregant

L'Arxiprestat Seu Vella ha iniciat el Temps de Quaresma amb un Viacrucis al Sant Crist de Balaguer. Una tradició del nostre arxiprestat a la que enguany s'hi han

sumat també les parròquies de l'Arxiprestat Perifèria i d'alguns pobles de la diòcesi.

Tot pujant al santuari per l'anomenat Mont del Calvari, hem anat seguint les catorze estacions del camí de la creu, amb meditacions i cants.

Tot per ajudar a posar el nostre esperit en sintonia amb la Passió i Mort de Jesucrist.

En arribar al Pla d'Almatà, l'església del santuari ens ha acollit amb les portes obertes de bat a bat. Allí hem presenciat una dansa eucarística de les germanes clarisses i l'adoració a Jesús en la imatge que presideix el temple des del cambriol. A continuació, l'arxiprest Mn. Lluís Sallán ha dirigit el rès del Parenostre i Mn. Pau Vidal ha dirigit una salutació a tots els feligresos.

Jornada d'Infants

El dissabte 22 de març, a la parròquia de Sant Ignasi de Lloia va tenir lloc la Jornada d'Infants de l'Arxiprestat de Gardeny. Es van reunir uns 150 infants que aquest any rebran el sagrament de l'Eucaristia.

Sota el lema «Amb els ulls del cor» i mitjançant diverses representacions teatrals, en les quals van participar tots els centres i parròquies, es va fer entendre als infants que Jesús és molt difícil de veure i de trobar i que l'única manera per fer-ho és amb el ulls del cor. Al final, es va donar el premi de la 5a edició del concurs



AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h. Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Dilluns, 22 d'abril: Pelegrinatge a Roma.**
- **Dimecres, 23 d'abril: Sant Jordi.**
- **Divendres, 25 d'abril:**
 - 19 h, Confirmacions dels joves del Col·legi Maristes Montserrat, a la parròquia de Sant Ignasi.
 - 19.30 h, Eucaristia a la parròquia de Sant Jaume en el seu 40è aniversari.
- **Dissabte, 26 d'abril:**
 - 22 h, sortida per participar en la Vetlla de Santa Maria (Montserrat).
- **Diumenge, 27 d'abril. Mare de Déu de Montserrat i Diumenge de la Divina Misericòrdia:**
 - 19.30 h, Eucaristia a la Catedral.

«Cartes a Jesús», essent la guanyadora l'Alba, de la parròquia Mare de Déu de Montserrat.

Va resultar una catequesi-lúdica molt bonica i els infants van entendre el missatge molt bé.

Trini Catalán

Mare de Déu de Montserrat i Diumenge de la Divina Misericòrdia (27 d'abril)

- 10 h, Eucaristia, a l'altar de la patrona, presidida per Mn. Jesús Tarragona. Cant del Virolai i «besamans» a la Moreneta en el seu cambriol.
- 19 h, Rès de la Coroneta de la Divina Misericòrdia i Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat.
- 19.30 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, organitzada per la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat i l'Apostolat de la Divina Misericòrdia. Cantarà la Coral del Col·legi Mater Salvatoris. Cloenda amb el cant del Virolai i «besamans» a la imatge de la patrona en el seu cambriol.

AYUDANDO A VIVIR

Él está vivo entre nosotros

En nuestros templos y en la calle hemos celebrado los misterios de la Pasión y Muerte en Cruz de Jesús y su Santo Entierro: la Palabra reducida a silencio. Pero estamos llamados a hacer brillar la alegría de la Resurrección reavivando nuestra fe y ayudando a experimentar sus efectos en personas, situaciones y problemáticas muy variadas y no siempre alimentadas por la esperanza. Ahora es el tiempo de la Iglesia y del testimonio de sus miembros. Nuestra solidaridad con el resucitado nos hace encontrar la armonía de nuestra condición humana: ni evadirnos de la historia en nombre del espíritu, ni idolatrar la materia, el cuerpo y los valores humanos. La solución del problema planteado por el drama de la cruz (al que nuestras celebraciones, sobre todo de la piedad popular, da tanto relieve) es la Resurrección de Jesús: todos sabemos que la cruz sola no puede sostener la fe cristiana.

El misterio pascual reside en el hecho de que el Crucificado, aquel que ha manifestado el inmenso amor de Dios por nosotros dejándose crucificar, ha resucitado y vive entre nosotros. Esto es lo que anuncian los

apóstoles compartiendo la experiencia de las apariciones de Jesús. Es un hecho muy extraordinario pero igualmente muy concreto, con testigos y signos bien tangibles. Una luz interior les ha permitido reconocer la veracidad del evento que ellos han visto y oído con sus propios ojos y escuchado con sus oídos. Y lo han ido transmitiendo unos a otros como una cadena hasta nosotros mismos. Anunciar la resurrección de Cristo ha sido, desde el inicio, el primer modo de comunicar la síntesis del mensaje evangélico y de dar testimonio del mismo. Es el acontecimiento que revela definitivamente la verdadera identidad de Jesucristo, sobre la que se fundamenta nuestra esperanza de vida para siempre.

Concretamente, cuando el apóstol Pablo lo transmite a los Corintios está buscando ofrecer una respuesta a sus dudas, y lo hace concentrándose en lo esencial: que hemos sido justificados, salvados y convertidos en justos por el Cristo muerto y resucitado por nosotros. Sin esta resurrección la vida cristiana no tendría ningún sentido. La misma comunidad cristiana nace cuando aparece la decisión de compartir

la fe en Jesucristo, Hijo de Dios resucitado, vivo y actuando en cada uno y en la historia. Es muy conocido el testimonio de san Justino, ya en aquellos primeros tiempos, explicando por qué los seguidores de Jesús nos reunimos de manera especialísima cada domingo: «nos reunimos todos los días del sol... porque es el día en que Jesucristo, nuestro Salvador, resucitó de entre los muertos, se dejó ver por sus apóstoles y discípulos y les enseñó todo lo que hemos expuesto a vuestra consideración» (cfr. *Primera Apología* 67, 3-5).

Os animo, pues, a celebrar en comunidad «el día del sol» (cada domingo) para testimoniar con fe que Dios es el único verdadero señor de todo, presente, pasado y futuro, y que el actor principal de la salvación es Jesucristo quien, con su muerte y resurrección, nos ha dejado claro cuál es el camino de la vida. Demos testimonio cada día con comportamientos evangélicos. FELIZ PASCUA DE RESURRECCIÓN.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737